

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** Porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską

(Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data
► <u>M1</u> Porozumienie między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską	L 45	46	17.2.2018

▼B**Porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską****I. ZAKRES STOSOWANIA**

1. W celu lepszego odzwierciedlenia nowego „szczególnego partnerstwa” między Parlamentem i Komisją obie instytucje przyjmują następujące środki w celu wzmocnienia odpowiedzialności politycznej i zasadności działań Komisji, rozszerzenia konstruktywnego dialogu i poprawy przepływu informacji pomiędzy obiema instytucjami oraz ulepszenia współpracy dotyczącej procedur i planowania.

Przyjmują one również postanowienia szczególne dotyczące:

- spotkań Komisji z ekspertami krajowymi, jak określono w załączniku I,
- przekazywania informacji poufnych Parlamentowi, jak określono w załączniku II,
- prowadzenia negocjacji i zawierania umów międzynarodowych, jak określono w załączniku III, oraz
- programu prac Komisji, jak określono w załączniku IV.

II. ODPOWIEDZIALNOŚĆ POLITYCZNA

2. Po nominacji przez Radę Europejską kandydat na przewodniczącego Komisji przedstawi Parlamentowi wytyczne polityczne na okres swojej kadencji w celu umożliwienia merytorycznej wymiany poglądów z Parlamentem, zanim zostanie on wybrany w drodze głosowania.

3. Zgodnie z art. 106 Regulaminu Parlament konsultuje się z wybranym przewodniczącym Komisji w odpowiednim czasie przed rozpoczęciem procedur związanych z zatwierdzeniem nowego składu Komisji. Parlament uwzględni uwagi wyrażone przez wybranego przewodniczącego.

Kandydaci na członków Komisji zapewniają pełne ujawnienie wszelkich istotnych informacji zgodnie z obowiązkiem niezależności określonym w art. 245 TFUE.

Procedury są ukształtowane w sposób gwarantujący jawność, sprawiedliwość i spójność oceny całej desygnowanej Komisji.

▼M1

4. Z zastrzeżeniem zasady kolegialności Komisji, każdy z członków Komisji ponosi odpowiedzialność polityczną za działania podejmowane w zakresie swoich kompetencji.

Przewodniczący Komisji ponosi całkowitą odpowiedzialność za stwierdzenie jakiegokolwiek konfliktu interesów, który uniemożliwiłby danemu członkowi Komisji pełnienie obowiązków.

Przewodniczący Komisji jest też odpowiedzialny za wszelkie dalsze działania podjęte w powyższych okolicznościach i niezwłocznie informuje o tym na piśmie przewodniczącego Parlamentu.

Udział członków Komisji w kampaniach wyborczych reguluje kodeks postępowania członków Komisji Europejskiej.

▼ M1

Członkowie Komisji mogą brać udział w kampaniach wyborczych w wyborach do Parlamentu Europejskiego, w tym jako kandydaci. Mogą także być wybierani przez europejskie partie polityczne na głównego kandydata („Spitzenkandidat”) na stanowisko przewodniczącego Komisji.

Przewodniczący Komisji w odpowiednim czasie informuje Parlament, czy któryś z członków Komisji będzie prowadził kampanię wyborczą w charakterze kandydata w wyborach do Parlamentu, a także o środkach podjętych w celu zagwarantowania poszanowania zasad niezależności, uczciwości i roztropności przewidzianych w art. 245 TFUE oraz w kodeksie postępowania członków Komisji Europejskiej.

Członkowie Komisji kandydujący w wyborach do Parlamentu lub biorący udział w kampanii wyborczej powstrzymują się od zajmowania w trakcie kampanii stanowisk, które byłyby niezgodne ze spoczywającym na nich obowiązkiem zachowania poufności lub naruszałoby zasadę kolegialności.

Członkowie Komisji kandydujący w wyborach do Parlamentu lub biorący udział w kampanii wyborczej nie mogą wykorzystywać personelu ani zasobów materialnych Komisji do działań związanych z kampanią wyborczą.

▼ B

5. W przypadku gdy Parlament zwróci się do przewodniczącego Komisji o wycofanie poparcia wobec któregoś z członków Komisji, przewodniczący poważnie rozważy, czy zażądać rezygnacji tego członka zgodnie z art. 17 ust. 6 TUE. Przewodniczący zażąda rezygnacji tego członka lub wyjaśni Parlamentowi powody swojej odmowy w trakcie najbliższej sesji miesięcznej.

6. W przypadku gdy konieczne staje się zastąpienie członka Komisji w okresie trwania jego kadencji zgodnie z art. 246 akapit drugi TFUE, przewodniczący Komisji poważnie rozważy wynik konsultacji z Parlamentem przed wyrażeniem zgody na decyzję Rady.

Parlament zapewnia jak najsprawniejszy przebieg swoich procedur, aby umożliwić przewodniczącemu Komisji poważne rozważenie opinii Parlamentu przed powołaniem nowego członka Komisji.

Podobnie, zgodnie z art. 246 akapit trzeci TFUE, w przypadku gdy okres pozostający do zakończenia kadencji Komisji jest krótki, przewodniczący Komisji poważnie rozważy stanowisko Parlamentu.

7. Jeżeli przewodniczący Komisji ma zamiar dokonać zmian w rozdziale obowiązków członków Komisji w trakcie kadencji Komisji zgodnie z art. 248 TFUE, informuje o tym Parlament w odpowiednim czasie, pozwalającym mu na przeprowadzenie odpowiedniej konsultacji parlamentarnej na temat tychże zmian. Decyzja przewodniczącego o dokonaniu zmian w rozdziale obowiązków może stać się skuteczna natychmiast.

8. Jeżeli Komisja proponuje zmianę kodeksu postępowania komisarzy, dotyczącą konfliktu interesów lub zachowania etycznego, zwróci się do Parlamentu o wydanie opinii.

▼B**III. KONSTRUKTYWNY DIALOG I PRZEPIY W INFORMACJI****(i) Postanowienia ogólne**

9. Komisja gwarantuje, że będzie stosować podstawową zasadę równego traktowania Parlamentu i Rady, zwłaszcza w odniesieniu do dostępu do posiedzeń, wystąpień i innych informacji, w szczególności dotyczących kwestii o charakterze ustawodawczym i budżetowym.

10. W zakresie swoich kompetencji Komisja przyjmuje środki mające na celu szersze zaangażowanie Parlamentu, tak aby mogła ona w możliwie najszerszym zakresie uwzględniać jego opinie, w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

11. Wprowadza się szereg następujących rozwiązań w celu wdrożenia „szczególnego partnerstwa” między Parlamentem i Komisją:

- na wniosek Parlamentu przewodniczący Komisji będzie odbywać regularnie, co najmniej dwa razy w roku, posiedzenia z Konferencją Przewodniczących w celu przedyskutowania kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania,
- przewodniczący Komisji będzie prowadzić regularny dialog z przewodniczącym Parlamentu w sprawie kluczowych kwestii horyzontalnych i ważnych wniosków ustawodawczych. Dialog ten powinien również obejmować zaproszenia przewodniczącego Parlamentu do uczestniczenia w posiedzeniach kolegium komisarzy,
- przewodniczący Komisji lub wiceprzewodniczący ds. stosunków międzyinstytucjonalnych jest zapraszany do uczestniczenia w posiedzeniach Konferencji Przewodniczących i Konferencji Przewodniczących Komisji, gdy mają być omawiane szczegółowe kwestie związane z ustalaniem porządku obrad sesji plenarnej, stosunkami międzyinstytucjonalnymi między Parlamentem i Komisją oraz z problematyką ustawodawczą i budżetową,
- corocznie odbywają się spotkania z udziałem Konferencji Przewodniczących, Konferencji Przewodniczących Komisji i kolegium komisarzy w celu omówienia istotnych spraw, w tym przygotowania i wdrożenia programu prac Komisji,
- Konferencja Przewodniczących i Konferencja Przewodniczących Komisji w odpowiednim czasie informują Komisję o wynikach prowadzonych przez nie dyskusji mających wymiar międzyinstytucjonalny. Parlament informuje również Komisję wyczerpująco i regularnie o wynikach posiedzeń związanych z przygotowaniem sesji miesięcznych uwzględniając opinie Komisji. Powyższe postanowienie nie narusza postanowień pkt 45,
- w celu zapewnienia regularnego przepływu istotnych informacji pomiędzy obiema instytucjami sekretarz generalny Parlamentu i sekretarz generalny Komisji odbywają regularne spotkania.

12. Każdy z członków Komisji dba o systematyczny i bezpośredni przepływ informacji pomiędzy członkiem Komisji a przewodniczącym właściwej komisji parlamentarnej.

13. Komisja podaje do publicznej wiadomości wniosek ustawodawczy, ważną inicjatywę lub decyzję dopiero po powiadomieniu o tym na piśmie Parlamentu.

▼ B

Na podstawie programu prac Komisji obie instytucje określają, z wyprzedzeniem czasowym i w drodze obopólnego porozumienia, kluczowe inicjatywy w celu przedstawienia ich na posiedzeniu plenarnym. Z zasady Komisja przedstawia te inicjatywy najpierw na sesji plenarnej, a dopiero później publicznie.

W taki sam sposób określają one wnioski i inicjatywy, co do których informacja zostanie przekazana Konferencji Przewodniczących, lub informując w odpowiedni sposób zainteresowaną komisję parlamentarną lub jej przewodniczącego.

Powyższe decyzje są podejmowane w ramach regularnego dialogu pomiędzy obiema instytucjami, przewidzianego w pkt 11, i są regularnie aktualizowane, przy odpowiednim uwzględnieniu wszelkiego rodzaju ewentualnych zmian sytuacji politycznej.

14. Jeżeli dokument wewnętrzny Komisji, o którego istnieniu Parlament nie został poinformowany zgodnie z niniejszym porozumieniem międzyinstytucjonalnym, został udostępniony poza obrębem instytucji, przewodniczący Parlamentu może zażądać natychmiastowego przekazania mu tego dokumentu w celu udostępnienia go zainteresowanym posłom.

15. Komisja udostępni wszystkie informacje i dokumentację dotyczącą spotkań z ekspertami krajowymi w ramach prowadzonych przez nią prac dotyczących opracowywania i wdrażania prawodawstwa Unii, w tym prawa miękkiego i aktów delegowanych. Na wniosek Parlamentu Komisja może również zaprosić ekspertów PE do udziału w tych spotkaniach.

Odnośne postanowienia znajdują się w załączniku I.

16. W ciągu trzech miesięcy po przyjęciu rezolucji parlamentarnej Komisja informuje Parlament na piśmie o działaniach podjętych w odpowiedzi na konkretne wnioski skierowane do niej w rezolucjach Parlamentu, włączając w to informowanie Parlamentu w przypadkach, w których nie było możliwe zastosowanie się do jego poglądów. Okres ten może zostać skrócony w przypadku pilnego wniosku. Okres ten może zostać przedłużony o miesiąc, jeżeli wniosek wymaga bardziej gruntownej pracy i jest to należycie uzasadnione. Parlament dopilnuje, by informacja ta została szeroko rozpowszechniona w instytucji.

Parlament będzie starał się unikać kierowania ustnych lub pisemnych pytań dotyczących kwestii, w związku z którymi Komisja poinformowała już Parlament o swoim stanowisku w pisemnych komunikatach dotyczących działań następczych.

Komisja zobowiązuje się do informowania o konkretnych działaniach podjętych w następstwie wszystkich żądań o przedłożenie wniosku zgodnie z art. 225 TFUE (sprawozdania w ramach inicjatywy ustawodawczej) w terminie trzech miesięcy od przyjęcia odpowiedniej rezolucji na sesji plenarnej. Komisja przedstawia wniosek ustawodawczy w terminie najdłużej jednego roku lub wpisuje wniosek do swojego programu prac na następny rok. Jeżeli Komisja nie przedłoży wniosku, szczegółowo przedstawia Parlamentowi powody, z jakich tego nie uczyniła.

Komisja zobowiązuje się również do ścisłej współpracy, już na wczesnym etapie, z Parlamentem w sprawie wszelkich wniosków dotyczących inicjatyw ustawodawczych wynikających z inicjatyw obywatelskich.

▼B

W odniesieniu do procedury udzielania absolutorium zastosowanie mają szczególne postanowienia określone w pkt 31.

17. W przypadku wystąpienia z inicjatywami, zaleceniami lub wnioskami, dotyczącymi aktów ustawodawczych zgodnie z art. 289 ust. 4 TFUE, Komisja informuje właściwą komisję parlamentarną o swoim stanowisku w sprawie tych propozycji, jeśli Parlament o to wniósł.

18. Obie instytucje uzgadniają, że będą współpracować w dziedzinie stosunków z parlamentami państw członkowskich.

Parlament i Komisja współpracują przy wdrażaniu protokołu nr 2 do TFUE w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Taka współpraca obejmuje uzgodnienia dotyczące wszelkich niezbędnych tłumaczeń uzasadnionych opinii przedstawionych przez parlamenty państw członkowskich.

W przypadku osiągnięcia progów, o których mowa w art. 7 protokołu nr 2 do TFUE, Komisja dostarcza tłumaczenia wszystkich uzasadnionych opinii przedstawianych przez parlamenty państw członkowskich wraz ze swoim stanowiskiem na ich temat.

19. Komisja przekazuje Parlamentowi do wiadomości listę grup ekspertów, powołanych w celu wspierania Komisji w wypełnianiu przyśługującego jej prawa inicjatywy. Lista ta jest regularnie aktualizowana i podawana do wiadomości publicznej.

W powyższych ramach Komisja informuje w odpowiedni sposób właściwą komisję parlamentarną o działalności i składzie powyższych grup, w odpowiedzi na szczegółowy i uzasadniony wniosek przewodniczącego tej komisji.

20. Obie instytucje prowadzą, w drodze właściwych mechanizmów, konstruktywny dialog na temat spraw dotyczących istotnych kwestii administracyjnych, zwłaszcza na temat spraw mających bezpośrednie skutki dla administracji Parlamentu.

21. Gdy Parlament przedstawia zmiany w Regulaminie dotyczące stosunków z Komisją, zwraca się do Komisji o wydanie opinii.

22. W przypadku gdy jakkolwiek informacja przekazana zgodnie z niniejszym porozumieniem ramowym objęta jest poufnością, zastosowanie mają postanowienia załącznika II.

(ii) Umowy międzynarodowe i rozszerzenia

23. Parlament otrzymuje niezwłocznie pełne informacje na wszystkich etapach negocjacji i zawierania umów międzynarodowych, wraz z określeniem wytycznych negocjacyjnych. Komisja działa w sposób umożliwiający pełne wywiązanie się ze zobowiązań wynikających z art. 218 TFUE, przy poszanowaniu uprawnień każdej instytucji zgodnie z art. 13 ust. 2 TUE.

Komisja stosuje uzgodnienia określone w załączniku III.

24. Informacje, o których mowa w pkt 23, są przekazywane Parlamentowi w odpowiednim czasie, aby mógł on wyrazić w razie potrzeby swoją opinię, a Komisja mogła w możliwie najszerszym zakresie uwzględnić poglądy Parlamentu. Co do zasady informacje te są przekazywane Parlamentowi przez właściwą komisję parlamentarną oraz w razie potrzeby na posiedzeniu plenarnym. W odpowiednio uzasadnionych przypadkach przekazuje się je więcej niż jednej komisji parlamentarnej.

▼B

Parlament i Komisja zobowiązują się przyjąć odpowiednie procedury i środki dotyczące przekazywania informacji poufnych z Komisji do Parlamentu zgodnie z postanowieniami załącznika II.

25. Obie instytucje uznają, że z uwagi na ich różne role instytucjonalne Komisja reprezentuje Unię Europejską w negocjacjach międzynarodowych z wyjątkiem tych, które dotyczą wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz innych przypadków przewidzianych w Traktatach.

W przypadku gdy Komisja reprezentuje Unię na konferencjach międzynarodowych, na wniosek Parlamentu Komisja ułatwia włączenie delegacji posłów do Parlamentu Europejskiego jako obserwatorów wchodzących w skład delegacji Unii, tak aby Parlament mógł niezwłocznie uzyskać pełne informacje o przebiegu konferencji. Komisja zobowiązuje się w stosownych przypadkach do systematycznego informowania delegacji Parlamentu o wynikach negocjacji.

Posłowie do Parlamentu Europejskiego nie mogą bezpośrednio uczestniczyć w tych negocjacjach. Jeżeli istnieją możliwości prawne, techniczne i dyplomatyczne, Komisja może przyznać im status obserwatora. W przypadku odmowy Komisja powiadamia Parlament o jej powodach.

Ponadto Komisja ułatwia udział posłów do Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatorów we wszystkich istotnych posiedzeniach, za które jest odpowiedzialna, przed posiedzeniami negocjacyjnymi i po nich.

26. Na takich samych warunkach Komisja systematycznie informuje Parlament o posiedzeniach organów powołanych na mocy wielostronnych umów międzynarodowych, których stroną jest Unia, i ułatwia dostęp do tych posiedzeń w charakterze obserwatorów posłom do Parlamentu Europejskiego wchodzącym w skład delegacji Unii, w każdym przypadku gdy organy te są wzywane do podjęcia decyzji wymagających zgody Parlamentu lub decyzji, których wdrożenie może wymagać przyjęcia aktów prawnych zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

27. Delegacji Parlamentu uczestniczącej w delegacjach Unii na konferencje międzynarodowe Komisja zapewnia także przy tej okazji dostęp do całej infrastruktury delegacji Unii zgodnie z ogólnymi zasadami dobrej współpracy między instytucjami i uwzględniając uwarunkowania logistyczne.

Przewodniczący Parlamentu przekazuje przewodniczącemu Komisji wniosek o uwzględnienie w delegacji Unii delegacji Parlamentu nie później niż cztery tygodnie przed rozpoczęciem konferencji, wskazując przewodniczącego delegacji Parlamentu i liczbę posłów do Parlamentu Europejskiego uczestniczących w delegacji Parlamentu. W odpowiednio uzasadnionych przypadkach termin ten może zostać skrócony w drodze wyjątku.

Liczba posłów do Parlamentu Europejskiego uczestniczących w delegacji Parlamentu i liczba personelu pomocniczego jest proporcjonalna do ogólnej wielkości delegacji Unii.

▼B

28. Komisja wyczerpująco informuje Parlament o przebiegu negocjacji związanych z rozszerzeniem, a zwłaszcza o ich najważniejszych aspektach i rozwoju sytuacji, aby umożliwić Parlamentowi wyrażenie poglądów w odpowiednim czasie, w ramach właściwych procedur parlamentarnych.

29. Jeżeli Parlament przyjmie w kwestiach, o których mowa w pkt 28, zalecenie zgodnie z art. 90 ust. 4 Regulaminu Parlamentu Europejskiego, natomiast Komisja uzna, że z ważnych powodów nie może poprzeć takiego zalecenia, uzasadnia ona swoją decyzję przed Parlamentem, na posiedzeniu plenarnym lub na kolejnym zebraniu właściwej komisji parlamentarnej.

(iii) Wykonanie budżetu

30. Przed ogłoszeniem na konferencjach darczyńców deklaracji finansowych, które obejmują powstanie nowych zobowiązań natury finansowej i wymagają zgody władzy budżetowej, Komisja informuje władzę budżetową i rozpatruje wniesione przez nią uwagi.

31. W ramach corocznego absolutorium, o którym mowa w art. 319 TFUE, Komisja przekazuje wszelkie informacje niezbędne do kontroli wykonania budżetu za dany rok, o które występuje w tym celu przewodniczący parlamentarnej komisji właściwej w zakresie absolutorium zgodnie z załącznikiem VII do Regulaminu Parlamentu Europejskiego.

Jeśli pojawią się nowe aspekty dotyczące lat ubiegłych, za które już udzielono absolutorium, Komisja przekazuje wszelkie niezbędne informacje związane z tą sprawą w celu osiągnięcia rozwiązania odpowiadającego obu stronom.

(iv) Stosunki z agencjami regulacyjnymi

32. Kandydaci na stanowiska dyrektorów wykonawczych agencji regulacyjnych powinni zostać przesłuchani przez komisje parlamentarne.

Ponadto w kontekście dyskusji prowadzonych w powołanej w marcu 2009 r. międzyinstytucjonalnej grupie roboczej ds. agencji Komisja i Parlament będą dążyć do osiągnięcia wspólnego punktu widzenia na rolę i pozycję zdecentralizowanych agencji w strukturze instytucjonalnej Unii, którego uzupełnieniem będą wspólne wytyczne dotyczące ustanawiania, struktury i działania tych agencji, wraz z zagadnieniami finansowymi, budżetowymi, nadzorczymi i zarządczymi.

IV. WSPÓLPRACA W ZAKRESIE PROCEDUR USTAWODAWCZYCH I PLANOWANIA**(i) Program prac Komisji oraz programowanie Unii Europejskiej**

33. Komisja podejmuje inicjatywy w zakresie rocznego i wieloletniego programowania Unii w celu osiągnięcia porozumień międzyinstytucjonalnych.

34. Co roku Komisja przedstawia swój program prac.

▼B

35. Obie instytucje współpracują zgodnie z kalendarzem prac przedstawionym w załączniku IV.

Komisja uwzględnia priorytety określone przez Parlament.

Komisja wyjaśnia szczegółowo, co przewidziano w ramach każdego punktu programu jej prac.

36. Komisja składa wyjaśnienia, jeżeli nie może przedstawić poszczególnych wniosków przewidzianych w swoim programie prac na dany rok lub jeżeli odchodzi od tego programu. Wiceprzewodniczący Komisji ds. stosunków międzyinstytucjonalnych zobowiązuje się regularnie składać Konferencji Przewodniczących Komisji Parlamentarnych sprawozdanie z politycznej realizacji założeń programu prac Komisji na rok bieżący.

(ii) Procedury przyjmowania aktów

37. Komisja zobowiązuje się do szczegółowego rozpatrzenia poprawek do jej wniosków ustawodawczych przyjętych przez Parlament w celu uwzględnienia ich w ewentualnym zmienionym wniosku.

Wydając opinię w przedmiocie poprawek Parlamentu zgodnie z art. 294 TFUE, Komisja zobowiązuje się do przykładania najwyższej wagi do poprawek przyjętych w drugim czytaniu; jeśli Komisja uzna, z ważnych powodów i po rozpatrzeniu przez kolegium, że nie może przyjąć ani poprzeć takich poprawek, uzasadnia ona swoją decyzję przed Parlamentem, a obowiązkowo uzasadnia ją w wydanej przez siebie opinii w przedmiocie poprawek Parlamentu zgodnie z wymogiem art. 294 ust. 7 lit. c) TFUE.

38. Przy rozpatrywaniu inicjatywy przedłożonej przez co najmniej jedną czwartą państw członkowskich zgodnie z art. 76 TFUE Parlament zobowiązuje się nie przyjmować żadnych sprawozdań we właściwej komisji przed otrzymaniem opinii Komisji w sprawie tej inicjatywy.

Komisja zobowiązuje się do wydania opinii w sprawie odnośnej inicjatywy nie później niż 10 tygodni po jej przedłożeniu.

39. Komisja dostarcza z odpowiednim wyprzedzeniem szczegółowe wyjaśnienie przed wycofaniem wszelkich wniosków, wobec których Parlament zajął już stanowisko w pierwszym czytaniu.

Komisja przeprowadza przegląd wszystkich wniosków będących w toku na początku kadencji nowej Komisji w celu politycznego potwierdzenia lub wycofania tych wniosków, z należyтым uwzględnieniem opinii wyrażonych przez Parlament.

40. W odniesieniu do specjalnych procedur ustawodawczych, w których przypadku należy przeprowadzić konsultacje z Parlamentem, oraz innych procedur, takich jak procedura przewidziana w art. 148 TFUE, Komisja:

- (i) przyjmuje środki mające na celu ściślejsze zaangażowanie Parlamentu, tak aby w jak największym stopniu uwzględnić jego opinie, w szczególności gwarantując, że Parlament będzie dysponował odpowiednim czasem na rozpatrzenie wniosku Komisji;

▼B

- (ii) dba o przypomnienie organom Rady z odpowiednim wyprzedzeniem o tym, aby nie zawierały porozumień politycznych na podstawie wniosków przedstawionych przez Komisję przed wydaniem opinii przez Parlament. Komisja wnosi, aby debata na szczeblu ministerialnym została zamknięta po upływie odpowiedniego czasu, umożliwiającego członkom Rady zapoznanie się z opinią Parlamentu;
- (iii) dba, aby Rada przestrzegała zasad określonych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nakładających wymóg ponownej konsultacji z Parlamentem, w przypadku wprowadzenia przez Radę zasadniczej zmiany do wniosku Komisji. Komisja informuje Parlament o każdym przypadku przypomnienia Radzie o potrzebie ponownej konsultacji;
- (iv) zobowiązuje się, w razie potrzeby, wycofać wnioski ustawodawcze odrzucone przez Parlament. Jeśli Komisja zadecyduje, z ważnych powodów i po rozpatrzeniu przez kolegium, o podtrzymaniu swojego wniosku, uzasadnia ona swoją decyzję w oświadczeniu złożonym przed Parlamentem.

41. Ze swojej strony, w celu usprawnienia procesu planowania prac ustawodawczych, Parlament zobowiązuje się do:

- (i) planowania części ustawodawczej porządku dziennego, tak by ją dostosować do bieżącego programu prac Komisji oraz do przyjętych w związku z nim przez Parlament rezolucji, mając na uwadze w szczególności lepsze planowanie debat o charakterze priorytetowym;
- (ii) przestrzegania rozsądnych terminów przy przyjmowaniu swojego stanowiska w pierwszym czytaniu w ramach zwykłej procedury ustawodawczej albo swojej opinii w ramach procedury konsultacji, o ile jest to z korzyścią dla procedury;
- (iii) jak najszybszego wyznaczania sprawozdawców ds. przyszłych wniosków niezwłocznie po przyjęciu programu prac Komisji;
- (iv) rozpatrywania w pierwszej kolejności wniosków o ponowną konsultację, jeśli zostały mu przekazane wszelkie niezbędne informacje.

(iii) Zagadnienia związane z lepszym stanowieniem prawa

42. Komisja zapewnia przeprowadzanie ocen skutków regulacji na swoją odpowiedzialność i za pomocą przejrzystej procedury gwarantującej niezależną ocenę. Oceny skutków regulacji są w odpowiednim czasie publikowane i uwzględniają szereg różnych scenariuszy, w tym możliwość niepodejmowania działań, i z zasady są przedstawiane właściwej komisji parlamentarnej na etapie informowania parlamentów narodowych zgodnie z protokołami nr 1 i 2 do TFUE.

43. W dziedzinach, w których Parlament zazwyczaj uczestniczy w procesie legislacyjnym, Komisja stosuje prawo miękkie w odpowiednich przypadkach i jeżeli jest to należycie uzasadnione, po uprzednim umożliwieniu Parlamentowi wyrażenia swojej opinii. Komisja przedstawia Parlamentowi szczegółowe wyjaśnienie co do zakresu, w jakim opinia Parlamentu została uwzględniona przy przyjęciu wniosku.

▼ B

44. W celu zapewnienia lepszego monitorowania transpozycji i stosowania prawa Unii Komisja i Parlament starają się wprowadzić obowiązkowe tabele korelacji i wiążące terminy transpozycji, które w przypadku dyrektyw nie powinny w normalnych warunkach przekraczać dwóch lat.

Oprócz sprawozdań szczególnych i sprawozdania rocznego w sprawie stosowania prawa Unii Komisja udostępnia Parlamentowi zwięzłe informacje o wszystkich postępowaniach w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego od momentu wezwania do ich usunięcia, w tym, na wniosek Parlamentu, w konkretnych sprawach i z zachowaniem zasad poufności, w szczególności zasad uznanych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, informacji o zagadnieniach, z którymi wiąże się dane postępowanie w sprawie uchybienia.

V. UCZESTNICTWO KOMISJI W PRACACH PARLAMENTARNYCH

45. Komisja traktuje priorytetowo w stosunku do innych wydarzeń lub zaproszeń swoją obecność na posiedzeniach plenarnych lub posiedzeniach innych organów Parlamentu, na które jest zaproszona.

Komisja dba w szczególności o to, aby co do zasady członkowie Komisji byli obecni na posiedzeniach plenarnych, gdy Parlament wystąpi z takim wnioskiem, w celu rozpatrzenia punktów porządku dziennego wchodzących w zakres ich kompetencji. Ma to zastosowanie do wstępnego projektu porządku dziennego zatwierdzanego przez Konferencję Przewodniczących podczas poprzedniej sesji miesięcznej.

Parlament stara się, aby co do zasady punkty porządku dziennego sesji miesięcznych wchodzące w zakres odpowiedzialności jednego członka Komisji następowały bezpośrednio po sobie.

46. Na wniosek Parlamentu zostanie zorganizowana regularna tura pytań z udziałem przewodniczącego Komisji. Tura pytań będzie składać się z dwóch części: pierwsza część, całkowicie spontaniczna, z udziałem przewodniczących grup politycznych lub ich przedstawicieli; druga część poświęcona zagadnieniu uzgodnionemu z wyprzedzeniem, najpóźniej w czwartek przed odpowiednią sesją miesięczną, lecz bez przygotowanych pytań.

Ponadto, wzorując się na obecnej formule tury pytań z udziałem przewodniczącego Komisji, wprowadza się turę pytań z udziałem członków Komisji, w tym wiceprzewodniczącego ds. stosunków zewnętrznych/Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, w celu zreformowania bieżącej tury pytań. Tura pytań dotyczy zagadnień z zakresu kompetencji poszczególnych członków Komisji.

47. Członkowie Komisji zostają wysłuchani na własny wniosek.

Nie naruszając postanowień art. 230 TFUE, obie instytucje uzgadniają postanowienia ogólne dotyczące przyznawania czasu wypowiedzi dla ich przedstawicieli.

Obie instytucje zobowiązują się do przestrzegania przyznanego im orientacyjnego czasu wypowiedzi.

▼B

48. Dla zapewnienia obecności członków Komisji Parlament zobowiązuje się dołożyć wszelkich starań, aby nie wprowadzać zmian do końcowych projektów porządku dziennego.

Jeżeli Parlament zmienia projekt porządku dziennego lub jeżeli zmienia on kolejność poszczególnych punktów porządku dziennego danej sesji miesięcznej, niezwłocznie informuje on o tym Komisję. Komisja dołoży wszelkich starań, aby zapewnić obecność właściwego członka Komisji.

49. Komisja może zaproponować wprowadzenie do porządku dziennego nowych punktów, jednak nie później niż na posiedzeniu, podczas którego Konferencja Przewodniczących zatwierdza końcowy projekt porządku dziennego danej sesji miesięcznej. Parlament jak najściślej stosuje się do tych propozycji.

50. Komisje parlamentarne starają się nie wprowadzać zmian do swojego projektu porządku dziennego oraz porządku dziennego.

W przypadku gdy komisja parlamentarna wprowadzi zmiany do swojego projektu porządku dziennego lub porządku dziennego, Komisja jest o tym fakcie niezwłocznie informowana. Komisje parlamentarne starają się w szczególności przestrzegać rozsądnego terminu, tak aby umożliwić członkom Komisji obecność na ich posiedzeniach.

W sytuacji gdy obecność członka Komisji na posiedzeniu komisji parlamentarnej nie jest w oczywisty sposób niezbędna, Komisja zapewnia reprezentowanie jej przez właściwego urzędnika odpowiedniego szczebla.

Komisje parlamentarne będą starać się koordynować swoje prace, unikając organizowania równoległych spotkań na ten sam temat, i będą starać się przestrzegać projektu porządku dziennego, tak aby Komisja mogła zapewnić stosowną reprezentację.

Jeżeli zażądano obecności wysokiego rangą urzędnika (dyrektor generalny lub dyrektor) na posiedzeniu komisji, na którym jest rozpatrywany wniosek Komisji, przedstawicielowi Komisji udziela się głosu.

VI. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

51. Komisja potwierdza swoje zobowiązanie do jak najszybszego przeanalizowania aktów ustawodawczych, które nie były dostosowane do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony, tak aby ocenić, czy instrumenty te należy dostosować do systemu aktów delegowanych wprowadzonych na mocy art. 290 TFUE.

Celem jest osiągnięcie spójnego systemu aktów delegowanych i aktów wykonawczych, w pełni zgodnego z Traktatem, przez stopniową ocenę charakteru i treści środków obecnie podlegających procedurze regulacyjnej połączonej z kontrolą, tak aby dostosować je w odpowiednim czasie do systemu przewidzianego w art. 290 TFUE.

▼B

52. Postanowienia niniejszego porozumienia ramowego uzupełniają porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾, ale go nie naruszają i nie wykluczają jego dalszego przeglądu. Bez uszczerbku dla kolejnych negocjacji między Parlamentem, Komisją a Radą, obie instytucje zobowiązują się do uzgodnienia najważniejszych zmian przy przygotowywaniu przyszłych negocjacji dotyczących dostosowania porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa do nowych postanowień wprowadzonych Traktatem z Lizbony, przy uwzględnieniu obecnych praktyk i niniejszego porozumienia ramowego.

Uzgadniają także, że istnieje potrzeba usprawnienia istniejącego sposobu utrzymywania kontaktu między instytucjami, na szczeblu politycznym i technicznym, w odniesieniu do lepszego stanowienia prawa, w celu zapewnienia skuteczniejszej współpracy międzyinstytucjonalnej między Parlamentem, Komisją i Radą.

53. Komisja zobowiązuje się do szybkiego inicjowania programowania rocznego i wieloletniego Unii w celu osiągnięcia porozumień międzyinstytucjonalnych zgodnie z art. 17 TUE.

Program prac Komisji stanowi wkład Komisji do rocznego i wieloletniego programowania Unii. Po jego przyjęciu przez Komisję powinny nastąpić rozmowy trójstronne między Parlamentem, Radą i Komisją w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie programowania Unii.

W związku z powyższym i niezwłocznie po osiągnięciu przez Parlament, Radę i Komisję porozumienia w sprawie programowania Unii obie instytucje dokonują przeglądu postanowień niniejszego porozumienia ramowego związanych z programowaniem.

Parlament i Komisja wzywają Radę do jak najszybszego podjęcia dyskusji na temat programowania Unii, jak przewiduje art. 17 TUE.

54. Obie instytucje dokonują okresowej oceny praktycznego stosowania niniejszego porozumienia ramowego wraz z załącznikami. Ocena zostanie przeprowadzona do końca roku 2011 w świetle praktyki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

**ZALĄCZNIK I****Spotkania Komisji z ekspertami krajowymi**

Niniejszy załącznik określa tryb wykonania pkt 15 porozumienia ramowego.

1. Zakres stosowania

Postanowienia pkt 15 porozumienia ramowego dotyczą następujących spotkań:

- 1) spotkań organizowanych przez Komisję odbywających się w ramach powołanych przez Komisję grup eksperckich, na które zaproszone są organy krajowe ze wszystkich państw członkowskich, jeżeli dotyczą one przygotowania i wdrożenia prawodawstwa Unii, w tym prawa miękkiego i aktów delegowanych;
- 2) spotkań organizowanych przez Komisję *ad hoc*, na które zaproszeni są eksperci krajowi ze wszystkich państw członkowskich, jeżeli dotyczą one przygotowania i wdrażania prawodawstwa Unii, w tym prawa miękkiego i aktów delegowanych.

Niniejsze postanowienia nie dotyczą posiedzeń komitetów działających w ramach procedury komitetowej, bez uszczerbku dla obecnych i przyszłych ustaleń dotyczących informowania Parlamentu o wykonywaniu przez Komisję jej uprawnień wykonawczych ⁽¹⁾.

2. Informacje przekazywane Parlamentowi

Komisja zobowiązuje się do przekazywania Parlamentowi takiej samej dokumentacji, jaką przesyła krajowym organom w związku z wyżej wspomnianymi spotkaniami. Komisja wyśle te dokumenty, w tym porządki obrad, jednocześnie na adres funkcjonalnej skrzynki poczty elektronicznej Parlamentu i do ekspertów krajowych.

3. Zaproszenie ekspertów Parlamentu

Na wniosek Parlamentu Komisja może podjąć decyzję o skierowaniu do Parlamentu zaproszenia dla ekspertów Parlamentu do udziału w spotkaniach Komisji z ekspertami krajowymi, o których mowa w pkt 1.

⁽¹⁾ Informacje przekazywane Parlamentowi i dotyczące prac komitetów działających w ramach procedury komitetowej i uprawnienia Parlamentu w ramach funkcjonowania procedury komitologii są jasno określone w innych instrumentach: 1) decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23); 2) porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 3 czerwca 2008 r. zawarte pomiędzy Parlamentem i Komisją w sprawie procedury komitologii; i 3) instrumenty niezbędne do wdrożenia art. 291 TFUE.



ZALĄCZNIK II

Przekazywanie Parlamentowi informacji poufnych

1. Zakres stosowania

- 1.1. Niniejszy załącznik reguluje przekazywanie Parlamentowi poufnych informacji z Komisji oraz dalsze z nimi postępowanie, jak określono to w pkt 1.2, w ramach wykonywania uprawnień i kompetencji Parlamentu. Obie instytucje działają w poszanowaniu wzajemnego obowiązku lojalnej współpracy, w duchu pełnego wzajemnego zaufania oraz ściśle przestrzegając odpowiednich postanowień Traktatów.
- 1.2. „Informacja” oznacza każdą informację pisemną lub ustną, niezależnie od jej nośnika i autora.
 - 1.2.1. „Informacja poufna” oznacza „informację niejawną UE” (EUCI) oraz „inną informację poufną”, która nie jest niejawną.
 - 1.2.2. „Informacja niejawną UE” (EUCI) oznacza każdą informację i materiał opatrzone klauzulą „TRÈS SECRET UE/TOP SECRET EU” (ściśle tajne UE), „SECRET UE” (tajne UE), „CONFIDENTIEL UE” (poufne UE) lub „RESTREINT UE” (zastrzeżone UE) lub równoznaczną klauzulą krajową lub międzynarodową, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby spowodować różnego stopnia szkody dla interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich, niezależnie od tego, czy taka informacja pochodzi z Unii, czy została otrzymana z państw członkowskich, państw trzecich lub organizacji międzynarodowych.
 - a) TRÈS SECRET UE/TOP SECRET EU (ściśle tajne UE): ta klauzula jest stosowana jedynie do informacji i materiałów, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby spowodować nadzwyczaj poważne szkody dla podstawowych interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich.
 - b) SECRET UE (tajne UE): ta klauzula jest stosowana jedynie do informacji i materiałów, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby spowodować poważne szkody dla podstawowych interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich.
 - c) CONFIDENTIEL UE (poufne UE): ta klauzula jest stosowana do informacji i materiałów, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby zaszkodzić podstawowym interesom Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich.
 - d) RESTREINT UE (zastrzeżone UE): ta klauzula jest stosowana do informacji i materiałów, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby być niekorzystne dla interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich.
 - 1.2.3. „Inne informacje poufne” oznaczają wszelkie inne informacje poufne, w tym informacje objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, o które zwrócił się Parlament lub przekazane przez Komisję.
- 1.3. Jeżeli Komisja otrzyma od jednego z organów parlamentarnych lub osób sprawujących urząd określonych w pkt 1.4. wniosek o przekazanie poufnych informacji, zapewnia ona Parlamentowi dostęp do poufnych informacji, zgodnie z postanowieniami niniejszego załącznika. Ponadto Komisja może z własnej inicjatywy przekazać Parlamentowi poufne informacje zgodnie z postanowieniami niniejszego załącznika.
- 1.4. W kontekście niniejszego załącznika o przekazanie poufnych informacji mogą wnioskować do Komisji:

▼ B

- przewodniczący Parlamentu Europejskiego,
- przewodniczący zainteresowanych komisji parlamentarnych,
- Prezydium oraz Konferencja Przewodniczących, oraz
- przewodniczący delegacji Parlamentu wchodzącej w skład delegacji Unii na konferencję międzynarodową.

- 1.5. Niniejszy załącznik nie obejmuje swoim zakresem informacji odnoszących się do postępowań w sprawach uchybień oraz postępowań w sprawach konkurencji, o ile w dniu składania wniosku przez jeden z organów parlamentarnych/jedną z osób sprawujących urząd, o których mowa w pkt 1.4, nie zapadły jeszcze co do nich ostateczna decyzja Komisji lub wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ani informacji dotyczących ochrony interesów finansowych Unii. Powyższe nie narusza postanowień pkt 44 porozumienia ramowego ani uprawnień Parlamentu w zakresie kontroli budżetowej.
- 1.6. Postanowienia te stosuje się z zastrzeżeniem decyzji 95/167/WE, Euratom, EWWiS Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 19 kwietnia 1995 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania uprawnień śledczych Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾, a także odpowiednich przepisów decyzji Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiającej Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽²⁾.

2. Zasady ogólne

- 2.1. Na wniosek jednego z organów parlamentarnych/jednej z osób sprawujących urząd, o których mowa w pkt 1.4, Komisja w stosownym terminie przekazuje temu organowi/tej osobie wszelkie poufne informacje niezbędne do wykonywania przez Parlament jego uprawnień i kompetencji. Zgodnie ze swoimi uprawnieniami i obowiązkami obie instytucje przestrzegają:

- podstawowych praw człowieka, w tym prawa do uczciwego procesu i prawa do ochrony prywatności,
- przepisów postępowania sądowego i dyscyplinarnego,
- ochrony tajemnicy handlowej i stosunków handlowych,
- ochrony interesów Unii, zwłaszcza w zakresie bezpieczeństwa publicznego, obronności, stosunków międzynarodowych, stabilności waluty i interesów finansowych.

W przypadku rozbieżności sprawa jest kierowana do przewodniczących obu instytucji w celu rozstrzygnięcia sporu.

Informacje poufne pochodzące z państwa, instytucji lub organizacji międzynarodowej są przekazywane wyłącznie za ich zgodą.

- 2.2. Informacje niejawne UE są przekazywane Parlamentowi oraz przetwarzane i chronione przez Parlament zgodnie z ogólnymi minimalnymi normami bezpieczeństwa, stosowanymi przez inne instytucje Unii, w szczególności przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 113 z 19.5.1995, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 20.

▼ B

Nadając klauzulę tajności swoim informacjom, Komisja zapewni zastosowanie właściwej klauzuli tajności zgodnie z międzynarodowymi normami i definicjami oraz swoimi przepisami wewnętrznymi, jednocześnie należycie uwzględniając konieczność zapewnienia Parlamentowi dostępu do dokumentów objętych klauzulą, aby mógł on skutecznie korzystać ze swoich uprawnień i kompetencji.

- 2.3. W razie wątpliwości co do poufnego charakteru danej informacji lub nadania jej odpowiedniej klauzuli tajności, lub jeśli niezbędne jest ustalenie odpowiednich zasad jej przekazania w ramach możliwości określonych w pkt 3.2, obie instytucje bezwzględnie, przed przekazaniem dokumentu, konsultują się ze sobą. W konsultacjach tych Parlament jest reprezentowany przez przewodniczącego zainteresowanego organu parlamentarnego, któremu w razie potrzeby towarzyszy sprawozdawca, lub przez osobę sprawującą urząd, którzy złożyli wniosek. Komisję reprezentuje członek Komisji odpowiedzialny za dany zakres spraw, po zasięgnięciu opinii członka Komisji odpowiedzialnego za sprawy bezpieczeństwa. W przypadku rozbieżności sprawa jest kierowana do przewodniczących obu instytucji w celu rozstrzygnięcia sporu.
- 2.4. Jeśli po zakończeniu procedury określonej w pkt 2.3 w dalszym ciągu nie osiągnięto porozumienia, przewodniczący Parlamentu, na uzasadniony wniosek właściwego organu parlamentarnego/osoby sprawującej urząd, która złożyła wniosek, wzywa Komisję do przekazania w odpowiednim i szczegółowo określonym terminie danej informacji poufnej, określając wariant wybrany spośród możliwości określonych w pkt 3.2 niniejszego załącznika. Przed upływem tego terminu Komisja informuje na piśmie Parlament o swoim ostatecznym stanowisku, od którego Parlament zastrzega sobie w razie potrzeby prawo odwołania.
- 2.5. Dostępu do EUCI udziela się zgodnie ze stosownymi przepisami w zakresie poświadczania bezpieczeństwa osobowego.
 - 2.5.1. Dostępu do informacji opatrzonych klauzulą „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, „SECRET UE” i „CONFIDENTIEL UE” można udzielić jedynie urzędnikom Parlamentu oraz tym pracownikom Parlamentu zatrudnionym przez grupy polityczne, którym jest on niezbędnie konieczny, którzy zostali uprzednio wyznaczeni przez organ parlamentarny/osobę sprawującą urząd zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu i którym wydano odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa.
 - 2.5.2. W związku z uprawnieniami i kompetencjami Parlamentu posłom, którym nie wydano poświadczania bezpieczeństwa osobowego, udziela się dostępu do dokumentów opatrzonych klauzulą „CONFIDENTIEL UE” zgodnie z praktycznymi ustaleniami określonymi za obopólną zgodą, które obejmują między innymi podpisanie uroczystego oświadczenia, że nie ujawnią oni treści przedmiotowych dokumentów żadnej osobie trzeciej.

Dostępu do dokumentów opatrzonych klauzulą „SECRET UE” udziela się posłom, którym wydano odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa osobowego.
 - 2.5.3. Ustaleń dokonuje się z pomocą Komisji w celu upewnienia się, że w ramach procedury poświadczania Parlament będzie w stanie możliwie szybko otrzymać od władz krajowych niezbędny wkład.

O kategorii lub kategoriach osób, które będą miały dostęp do poufnych informacji, powiadamia się jednocześnie z wnioskiem.

Przed udzieleniem dostępu do takich informacji każda osoba jest informowana o poziomie poufności i wynikających z niej obowiązkach w zakresie bezpieczeństwa.

▼B

W związku z przeglądem niniejszego załącznika oraz przyszłymi ustaleniami w zakresie bezpieczeństwa, o których mowa w pkt 4.1 i 4.2, kwestia poświadczania bezpieczeństwa zostanie ponownie zbadana.

3. Zasady dostępu do informacji poufnych i postępowania z nimi

- 3.1. Informacje poufne przekazane zgodnie z procedurami określonymi w pkt 2.3 oraz, w odpowiednim przypadku, w pkt 2.4, są udostępniane z upoważnienia przewodniczącego lub jednego z członków Komisji organowi parlamentarnemu/osobie sprawującej urząd, który/która o nie wnioskuję pod następującymi warunkami:

Parlament i Komisja dbają o rejestrację i śledzenie drogi poufnych informacji.

Bardziej szczegółowo, EUCI opatrzone klauzulą „CONFIDENTIEL UE” i „SECRET UE” są przekazywane z centralnego rejestru Sekretariatu Generalnego Komisji do równorzędnych właściwych służb Parlamentu, które będą odpowiedzialne za ich udostępnienie na ustalonych zasadach organowi parlamentarnemu/osobie sprawującej urząd, który/która o nie wnioskuję.

Przekazanie informacji niejawnych UE opatrzonych klauzulą „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” podlega dodatkowym ustaleniom, uzgodnionym między Komisją a organem parlamentarnym/osobą sprawującą urząd, który/która o nie wnioskuję, w celu zapewnienia poziomu ochrony odpowiedniego dla tej klauzuli.

- 3.2. Z zastrzeżeniem postanowień pkt 2.2 i 2.4 oraz przyszłych ustaleń w zakresie bezpieczeństwa, o których mowa w pkt 4.1, dostęp do informacji oraz tryb ochrony ich poufnego charakteru są ustalane w drodze porozumienia przed przekazaniem tych informacji. Porozumienie między właściwym członkiem Komisji odpowiedzialnym za dany obszar polityczny a zainteresowanym organem parlamentarnym (reprezentowanym przez swojego przewodniczącego)/osobę sprawującą urząd, który/która złożyła wniosek, przewiduje wybór jednej z możliwości, określonych w pkt 3.2.1 i 3.2.2, w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu poufności.

- 3.2.1. W odniesieniu do adresatów informacji poufnych należy przewidzieć jedną z poniższych możliwości:

- przekazanie informacji wyłącznie przewodniczącemu Parlamentu w uzasadnionych i absolutnie wyjątkowych wypadkach,
- Prezydium lub Konferencja Przewodniczących,
- przewodniczący i sprawozdawca właściwej komisji parlamentarnej,
- wszyscy członkowie (pełnoprawni i zastępcy) właściwej komisji parlamentarnej,
- wszyscy posłowie do Parlamentu Europejskiego.

Ujawnianie lub przekazywanie jakiegokolwiek innej osobie odnośnych informacji poufnych bez zgody Komisji jest zabronione.

- 3.2.2. W odniesieniu do trybu postępowania z informacjami poufnymi należy przewidzieć następujące możliwości:

- a) zapoznanie się z dokumentami w zabezpieczonej czytelni, jeżeli informacja opatrzona jest klauzulą „CONFIDENTIEL UE” lub wyższą;

▼B

b) zorganizowanie posiedzenia przy drzwiach zamkniętych w obecności jedynie członków Prezydium, członków Konferencji Przewodniczących lub pełnoprawnych członków lub zastępców członków właściwej komisji parlamentarnej, a także urzędników Parlamentu i tych pracowników Parlamentu zatrudnionych przez grupy polityczne, którzy zostali uprzednio wyznaczeni przez przewodniczącego jako potrzebujący tych informacji i których obecność jest niezbędnie konieczna, pod warunkiem że zostało im wydane poświadczenie bezpieczeństwa na wymaganym poziomie, uwzględniając poniższe warunki:

- wszystkie dokumenty mogą zostać ponumerowane, rozdane na początku posiedzenia i ponownie zebrane w momencie jego zakończenia; niedozwolone jest sporządzanie notatek z tych dokumentów ani ich fotokopii,
- protokół posiedzenia nie zawiera żadnych szczegółów dyskusji nad sprawą, która była rozpatrywana w trybie poufnym.

Wszystkie dane osobowe mogą zostać usunięte z dokumentów przed ich przekazaniem.

Informacje poufne przekazywane odbiorcom w Parlamencie ustnie podlegają równorzędnym poziomom ochrony informacji poufnych jak informacje przekazywane w formie pisemnej. Może to obejmować uroczyste oświadczenie składane przez odbiorcę tych wiadomości, że nie ujawni ich treści żadnej osobie trzeciej.

3.2.3. W przypadku zapoznawania się z informacją na piśmie w zabezpieczonej czytelni Parlament dba o wprowadzenie następujących ustaleń:

- zabezpieczonego systemu przechowywania informacji poufnych,
- zabezpieczonej czytelni pozbawionej kserokopiarek, telefonów, faksu, skanerów lub innego sprzętu technicznego służącego do powielania lub przekazywania dokumentów itp.,
- przepisów bezpieczeństwa regulujących dostęp do czytelni, zawierających wymóg złożenia podpisu w rejestrze wstępu oraz złożenia uroczystego oświadczenia o nierozpowszechnianiu informacji poufnych, z którymi się zapoznano.

3.2.4. Powyższe nie wyklucza innych równorzędnych ustaleń uzgodnionych między instytucjami.

3.3. W przypadku nieprzestrzegania niniejszych zasad stosuje się postanowienia dotyczące sankcji wobec posłów, określone w załączniku VIII do Regulaminu Parlamentu, a w odniesieniu do urzędników Parlamentu i innych osób zatrudnionych stosowne przepisy art. 86 regulaminu pracowniczego⁽¹⁾ lub art. 49 warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich.

4. **Postanowienia końcowe**

4.1. Komisja i Parlament przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia realizacji postanowień niniejszego załącznika.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz ustanawiające szczególne warunki mające tymczasowe zastosowanie do urzędników Komisji.

▼B

W tym celu właściwe służby Komisji i Parlamentu ściśle koordynują wdrożenie niniejszego załącznika. Obejmuje to sprawdzanie możliwości śledzenia drogi informacji poufnych oraz okresowe wspólne kontrole stosowanych zabezpieczeń i norm bezpieczeństwa.

Parlament zobowiązuje się do dostosowania, gdzie jest to konieczne, swoich przepisów wewnętrznych w celu wdrożenia zasad bezpieczeństwa odnoszących się do informacji poufnych określonych w niniejszym załączniku.

Parlament zobowiązuje się do przyjęcia najszybciej jak to możliwe przyszłych zasad bezpieczeństwa i weryfikacji tych zasad w porozumieniu z Komisją w celu ustalenia równoważnych norm bezpieczeństwa. Zapewni to skuteczność niniejszego załącznikowa w odniesieniu do:

- technicznych przepisów i norm bezpieczeństwa dotyczących postępowania z informacjami poufnymi i ich przechowywania, w tym środków bezpieczeństwa w zakresie bezpieczeństwa fizycznego, bezpieczeństwa pracowników, dokumentów i IT,
 - ustanowienia specjalnie powołanej komisji nadzoru złożonej z odpowiednio sprawdzonych posłów w celu postępowania z EUCI opatrzonymi klauzulą „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”.
- 4.2. Parlament i Komisja dokonają przeglądu niniejszego załącznika i w razie potrzeby dostosują go nie później niż w terminie przeglądu, o którym mowa w pkt 54 porozumienia ramowego, w świetle wydarzeń dotyczących:
- przyszłych ustaleń w zakresie bezpieczeństwa dotyczących Parlamentu i Komisji,
 - innych ustaleń lub aktów prawnych istotnych dla przekazywania informacji między instytucjami.



ZAŁĄCZNIK III

Negocjowanie i zawieranie umów międzynarodowych

Niniejszy załącznik ustala szczegółowe ustalenia w zakresie informowania Parlamentu o negocjacjach i zawarciu umów międzynarodowych, o których mowa w pkt 23, 24 i 25 porozumienia ramowego:

1. Komisja informuje Parlament o zamiarze zaproponowania rozpoczęcia negocjacji w tym samym czasie, w jakim informuje o tym Radę.
2. Zgodnie z postanowieniami pkt 24 porozumienia ramowego jednocześnie z przedłożeniem projektu wytycznych negocjacyjnych w celu ich przyjęcia przez Radę Komisja przedstawia je Parlamentowi.
3. W trakcie negocjacji Komisja należyście uwzględni uwagi Parlamentu.
4. Zgodnie z postanowieniami pkt 23 porozumienia ramowego Komisja regularnie i szybko informuje Parlament o przebiegu negocjacji aż do momentu parafowania umowy, a także wyjaśnia, czy i w jaki sposób uwagi Parlamentu zostały uwzględnione w negocjowanych tekstach, a w przypadku ich nieuwzględnienia podaje powody takiej sytuacji.
5. W przypadku umów międzynarodowych, których zawarcie wymaga zgody Parlamentu, Komisja przekazuje Parlamentowi w trakcie procesu negocjacji wszystkie istotne informacje, które przekazuje również Radzie (lub specjalnemu komitetowi wyznaczonemu przez Radę). Informacje te obejmują projekty zmian do przyjętych wytycznych negocjacyjnych, projekty tekstów negocjacyjnych, uzgodnione artykuły, uzgodnioną datę parafowania umowy oraz tekst umowy, która ma zostać parafowana. Komisja przekazuje również Parlamentowi, podobnie jak Radzie (lub specjalnemu komitetowi wyznaczonemu przez Radę) wszelkie istotne dokumenty otrzymane od stron trzecich, pod warunkiem uzyskania zgody ich autora. Komisja informuje przedmiotowo właściwą komisję parlamentarną postępach w negocjacjach oraz, w szczególności wyjaśnia w jaki sposób uwzględnione zostały uwagi Parlamentu.
6. W przypadku umów międzynarodowych, których zawarcie nie wymaga zgody Parlamentu, Komisja zapewnia natychmiastowe i pełne informowanie Parlamentu, dostarczając mu informacje obejmujące co najmniej projekt wytycznych negocjacyjnych, przyjęte wytyczne negocjacyjne, przebieg dalszych negocjacji oraz zakończenie negocjacji.
7. Zgodnie z postanowieniami pkt 24 porozumienia ramowego Komisja w stosownym terminie przekazuje Parlamentowi dokładne informacje, gdy umowa międzynarodowa zostaje parafowana, oraz możliwie najwcześniej informuje Parlament o zamiarze zaproponowania Radzie jej tymczasowego stosowania oraz o jego powodach, chyba że z powodu pilnego trybu Komisja nie będzie w stanie tego uczynić.
8. Komisja informuje jednocześnie i w stosownym czasie Radę i Parlament o swoim zamiarze zaproponowania Radzie zawieszenia umowy międzynarodowej oraz o powodach takiego kroku.
9. W przypadku umów międzynarodowych objętych na mocy TFUE procedurą zgody Komisja również udziela Parlamentowi pełnych informacji przed przyjęciem zmian w umowie zatwierdzonych przez Radę, w drodze odstępstwa, zgodnie z art. 218 ust. 7 TFUE.

*ZALĄCZNIK IV***Kalendarz programu prac Komisji**

Programowi prac Komisji towarzyszy wykaz wniosków legislacyjnych i nielegislacyjnych na kolejne lata. Program prac Komisji obejmuje następny rok oraz zawiera szczegółowe wskazówki dotyczące priorytetów Komisji w kolejnych latach. Program prac Komisji może zatem stanowić podstawę ustrukturyzowanego dialogu z Parlamentem w celu wypracowania wspólnych ustaleń.

Program prac Komisji zawiera także planowane inicjatywy w zakresie prawa miękkiego, wycofywania i upraszczania.

1. W pierwszym semestrze danego roku członkowie Komisji podejmują stały dialog z odpowiednimi komisjami parlamentarnymi w sprawie wdrożenia programu prac Komisji na ten rok oraz w sprawie opracowania przyszłego programu prac Komisji. Na podstawie przeprowadzonych rozmów każda komisja parlamentarna przedstawia Konferencji Przewodniczących Komisji sprawozdanie na temat ich wyników.
2. Równoległe Konferencja Przewodniczących Komisji organizuje regularną wymianę poglądów z wiceprzewodniczącym Komisji ds. stosunków międzyinstytucjonalnych w celu dokonania oceny stanu wykonania bieżącego programu prac Komisji, omówienia kwestii dotyczących przygotowania przyszłego programu prac Komisji oraz podsumowania wyników dwustronnego dialogu prowadzonego między zainteresowanymi komisjami parlamentarnymi a właściwymi członkami Komisji.
3. W czerwcu Konferencja Przewodniczących Komisji przedstawia Konferencji Przewodniczących sprawozdanie podsumowujące, które powinno zawierać wyniki przeglądu wykonania programu prac Komisji oraz priorytety Parlamentu do uwzględnienia w przyszłym programie prac Komisji; Parlament informuje o nim Komisję.
4. W oparciu o to sprawozdanie podsumowujące Parlament przyjmuje na lipcowej sesji miesięcznej rezolucję określającą jego stanowisko, zawierającą w szczególności wnioski oparte na sprawozdaniach dotyczących inicjatyw legislacyjnych.
5. Co roku na pierwszej sesji miesięcznej we wrześniu odbywa się debata na temat stanu Unii z udziałem przewodniczącego Komisji, który w swoim wystąpieniu podsumowuje bieżący rok oraz nakreśla priorytety na kolejne lata. W tym celu przewodniczący Komisji przedstawia jednocześnie Parlamentowi na piśmie główne założenia przyjęte w czasie opracowywania programu prac Komisji na następny rok.
6. Od początku września właściwe komisje parlamentarne i właściwi członkowie Komisji mogą się spotkać w celu przeprowadzenia bardziej szczegółowej wymiany poglądów na temat przyszłych priorytetów w każdym obszarze polityki. Spotkania te są podsumowywane na spotkaniu Konferencji Przewodniczących Komisji Parlamentarnych z kolegium komisarzy lub na spotkaniu Konferencji Przewodniczących z przewodniczącym Komisji.
7. W październiku Komisja przyjmuje swój program prac na następny rok. Następnie przewodniczący Komisji przedstawia ten program prac Parlamentowi na właściwym szczeblu.
8. Parlament może przeprowadzić debatę i przyjąć rezolucję na grudniowej sesji miesięcznej.

▼B

9. Niniejszy kalendarz jest stosowany do każdego regularnego cyklu programowania, z wyjątkiem roku wyborów do Parlamentu zbiegającego się z końcem kadencji Komisji.
10. Niniejszy kalendarz stosuje się bez uszczerbku dla jakiegokolwiek przyszłego porozumienia w sprawie programowania międzyinstytucjonalnego.